

LEVENT

Perili Evden
Kaşış

Mustafa Orakçı

LEVENT

Perili Evden Kaçış

Yazan: Mustafa Orakçı
Resimleyen: Derya Işık Özbay

O olmasaydı yazamazdım. Sevgili eşim Şükran Şenol Orakçı'ya...

GİZLİ İŞLER PEŞİNDEYİM!

Bu dönem bizim okula yeni bir öğretmen geldi. Herkes çok iyi olduğunu söylüyor. Ben de tanışmak istedim. Bahçede görünce hemen yanına gittim. "Merhaba öğretmenim, ben Levent." dedim. "Biliyorum Levent... Ben de **Mustafa Orakçı.**" dedi. Beni tanınmasına şaşırdım ama bir şey demedim. Biraz muhabbet ettik. Memleketinin Çanakkale Çan olduğunu söyledi. Önce Mustafa Öğretmen'i kekeme sandım ama meğerse Çan, Çanakkale'nin ilçesiymiş.

Neyse o teneffüs çok şey konuştuk. 1979 yılında doğduğunu, daha önce Sakarya ve Urfa'da öğretmenlik yaptığını anlattı. Ayrıca çocuklar için yazdığı kitaplar da varmış. Bu çok ilgimi çekti. "Şimdi ne yazıyorsunuz?" diye sordum. Etrafına baktı. Yakınlarda kimsenin olmadığından emin olunca kulağıma fısıldadı: "**Gizli bir proje üzerinde çalışıyorum. Bir çocuğun kardeşi ve arkadaşlarıyla yaşadığı maceraları yazıyorum.**" Sonra da sessizce yanımdan uzaklaştı.

İçime bir kurt düştü. Acaba yazdığı kişi ben miydim? Ne de olsa yaramaz bir kardeşim ve bir sürü komik arkadaşım var. Hayatım tam kitaplık hatta filmlik...

Bunu öğrenmenin bir tek yolu vardı. Teneffüslerde Mustafa Öğretmen'i gizlice takip ettim. Bir ara elini cebinden çıkarırken bir şey düşürdü. Bir kartvizitti bu. Üstünde **Derya Işık Özbay** yazıyordu. Eve gidince bu ismi internetten araştırdım. İlginç bilgiler edindim. Derya Işık Bey, şu an çeşitli dergilerde çizgi roman ve karikatür çiziyormuş. Ayrıca kitap çizimleri de varmış! Nasıl çiziyor merak ettim açıkçası.

Mustafa Öğretmen'i en son bizim Mert'le konuşurken gördüm. Artık hiç şüphem kalmadı. Kesin bizi yazıyor! Umarım her şeyi yazmaz. Yoksa nasıl çıkarım insan içine?

İÇİNDEKİLER

TEMİZ SINIF	5
İLK SINAV	28
KUŞLAR DA ORUÇ TUTAR MI?.....	49
BAŞKAN KİM OLACAK?.....	61
PERİLİ EVDEN KAÇIŞ.....	80

TEMİZ SINIF

Pazartesi haftanın ilk günü... Her pazar öğleden sonra, ertesi gün okul olduğu için içimi bir sıkıntı kaplar. Kaç yıldır okula gidiyorum ama bu duygumu hâlâ yenemedim. Her pazar akşamı ödevlerimi tamamlamadığımı hatırlar, ertesi gün nasıl kalkacağımı düşünür, gerilirim.

Üstüne üstlük bu sıkıntıya yeni bir dert eklendi: **Temiz sınıf, kirli sınıf** durumu... Şimdi 'O da ne?' diyeceksiniz. Her pazartesi, bir önceki haftanın en temiz ve en kirli sınıfı kürsüden ilan ediliyor. Okullar açılalı çok oldu. Ama biz bir türlü temiz sınıf seçilemedik. Hatta neredeyse her hafta en kirli sınıf seçiliyoruz.

Biz en kirli sınıf seçilince diğer sınıfların bizimle nasıl dalga geçtiklerini de sanırım tahmin edersiniz.

Pazar gününü böyle sıkıntılı geçirdim. Sabah olunca çaresiz okula doğru yola koyuldum. Ama ayaklarım geri geri gidiyordu. Daha şimdiden diğer sınıflardakilerin alaylarını duyar gibiydim:

*“Pis sınıf yine siz mi seçildiniz?
Ha ha ha...”*

Okula varınca hemen sıraya girdim. Kim-seden çıt çıkmıyordu. Müdür, her pazartesi yaptığı konuşmayı tekrarladı. Arkasından da Yücel ğretmen kürsüye çıktı ve beklenen açıklamayı yaptı:

- Arkadaşlar, bu haftanın en temiz sınıfı: 5-B.

Büyük bir alkış koptu. 5-B sınıfı haklı bir gurur yaşıyordu. Sonra Yücel ğretmen,

- Bu haftanın en kirli sınıfı ise, dedi ve sustu.

Tüm öğrenciler hep birlikte bize dönüp
bağırды: “4-A!..”

Yücel Öğretmen konuşmasına devam etti:

– Doğru bildiniz çocuklar. Maalesef bu
hafta da kirli sınıfımız değişmedi. Yine
4-A en kirli sınıf...

Yücel Öğretmenin son sözleri fitili ateşle-
mişti:

“Ha ha ha...”

Bütün okul gülmekten kırılıyordu. Müdür
öğrencilerin sesini güçlükle bastırdı.

